

Nasi, deixem estar els de la ja *cèlebre* «Unió».
Cuidem-se de lo nostre i ells que s'arreglin.

— Doncs, ¿qué havem de fer?

— Treballar, visitar als amics dels pobles
i anar-ho preparant tot.

— ¿I amb qué hi anirem?

— M'enselles el burriquet, qu'es un anima-
ló de molt seny, i ja hi estem anant.

— Però si els contraris van en auto, arri-
barém a misses dites.

— T'equivoques Nasi, t'equivoques; no-
saltres amb la plácida montura hi arribarém
primer qu'ells.

— Com vosté vulgui.

— A més, un animaló així es més segur;
no está esposat a *pannes*, i sobretot no gasta
bencina.

— Are ja ho trobo bé, perque la bencina
va molt cara i costa molts quartos.

— Per aixó a voltes n'hi ha que la gasten
quedant-la a deure lo que porta raons.

— També es veritat. Quedem, doncs, se-
nyor Gregori...

— Que des de demá tu'm farás de mosso
de peu i a correr el districte.

— ¿I si'ns passen al davant amb l'auto?

— Deixe'ls passar. Per tant que corrin arri-
varem primer nosaltres. ¿No veus que no con-
tan amb les *pannes* ni amb la bencina dolenta
que gasten?

Per trasllat

MARCH.

Teatral

LA família dels imprecindibles, aquells nanus
d'estatura i de cervell qu'ells mateixos s'a-
nomenan *savis* i *gènis* i que son burla de tothom
per tenir-los per «savis-sèves», encara que més
sèves que savis, han fet — ¿com no, si son tot un
talent? — de directors d'escena en una obra em-
pescada per ells mateixos, boi interpretant sos
principals papers, servits per tota la comparsa
de la *democràcia* granollerina. Els uns, amb
l'enveja; els altres, amb l'odi, qui amb tota mala
fe, quins amb son *sac de revf* i fins — ¡pasmu-
se! — amb tota sa panxa, emperò, això sí, tots
disfresats de persona.

L'obra, molt ben conjuminada i que'n els car-
tells hi ha durat, lo que quanse vulga altra obra
parida per l'*avi*, çò es, neixer i morir, ha tingut
per títol «La mort de l'«Orfeó Granollerí». Actes
de l'obra, dèu. Quadros, cinquanta un i mitg
i vuit cèntims de suc de raves, essència purifica-
dora del cos fetorat i foradat de la *família dels*
savis de vila-arrembemho tot, que, això sí, ells
podràn no pagar a ningú, ells podràn estar
assenyalats de vicis denigrants que farien que
altres fills, avergonyits, se tanquessin amb pany
i clau per no ésser notada sa presència, emperò
ells, paiella que tot ho enmascara, camisa que
no hi han sabons ni legies que la rentin, com
son baladrers, i com lladren pitjor que peters, i
això es sempre, arramben del Consistori, arram-
ben de l'Unió i arramben de tot arreu, maltracten
a tort i a dret i el *savi*, el *xixu*, l'home *intel-
ligent*, empró tot verí, enveja i odi, que aixó fa
geni i aigua de malves, fins a *fet* aquest drama
de que donem compte, estampant-hi aquesta
frase final, que'l protagonista recita amb tota
l'ànima, morint, en acabat, de repent i reventant
com una cigala.

Diu la *frase*: «Jo volia ésser l'amo, jo volia
ésser ton déu i volia dominar-te, tu et dreçares
contra ma *saviesa* i contra mon poder, tu feres
president a un altre i et negares a proclamar soci
honorari al meu pare, tu volgueres sempre en
contra de ma voluntat i no essent esclau dels
meus odis, que aquell que odia mort, fos per-
petuament president de ta casa i fins hem llensa-
res de ton sí i no feres cás del fang que ¡ai! volia

TOMÁS DE A. BENET

ADVOCAT

GRANOLLERS: Plaça del Bestiar, 7, primer, 1.^a

(Dijous de 10 a 1)

BARCELONA: Canuda, 41 i 43, primer, 1.^a